

γιος

γιος, ο, ουσ. [<αρχ. υἱός], ο γιος. (Ακολουθούν 15 φρ.)·

- γιος ο γαμπρός δε γίνεται κι η νύφη θυγατέρα, όσο και να αγαπήσει κανείς το γαμπρό του ή τη νύφη του, δε θα μπορέσει ποτέ να τους αγαπήσει όσο και το παιδί του: «θα ήταν ψέμα αν υποστήριζα πως δεν αγαπώ το γαμπρό μου, όμως γιος ο γαμπρός δε γίνεται κι η νύφη θυγατέρα»·

- είναι γιος του πατέρα του, έχει πάρει όλα τα προσόντα ή όλα τα ελαττώματα του πατέρα του, είναι ολόιδιος ο πατέρας του: «δείχνει πως θα γίνει κι αυτός μεγάλος και τρανός, αφού είναι γιος του πατέρα του || πώς να μη γίνει χαρτοπαίχτης αυτό το παιδί, αφού είναι γιος του πατέρα του»·

- είναι μάνας γιος, βλ. λ. [μάννα](#)·

- είναι πουτάνας γιος, βλ. λ. [πουτάνα](#)·

- καλά, ποιος είσαι, ο γιος του γαμάω! βλ. φρ. καλά, ποιος είσαι, ο γιος του πάρ' τα όλα(!)·

- καλά, ποιος είσαι, ο γιος του πάρ' τα όλα! **α.** έκφραση θαυμασμού για άτομο που έχει συνέχεια επιτυχίες στη δουλειά και στη ζωή του γενικά: «καλά, ποιος είσαι, ρε παιδάκι μου, ο γιος του πάρ' τα όλα!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει πάλι με το είσαι. **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση σε άτομο που επιδιώκει να καρπωθεί όλα τα κέρδη ή όλες τις επιτυχίες από μια δουλειά ή από μια υπόθεση, και βέβαια εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να το αφήσουμε να πραγματοποιήσει το σκοπό του. Αναφορά στο τυχερό παιχνίδι πάρ' τα όλα·

- κατά μάννα κατά κύρη, κάναμε και γιο Ζαφείρη ή κατά μάννα κατά κύρη, κατά γιο και θυγατέρα ή κατά μάννα κατά κύρη, κατά γιο και νοικοκύρη, βλ. λ. [μάννα](#)·

- ο γιος του Αιόλου, βλ. συνηθέστ. ο γιος του ανέμου·

- ο γιος του ανέμου, χαρακτηρισμός αθλητή ταχύτητας δρόμου, ιδίως μικρών αποστάσεων, που είναι ταχύτατος: «ο Έλληνας σπρίντερ των διακοσίων μέτρων Κώστας Κεντέρης, που έκανε την εμφάνισή του στους Ολυμπιακούς αγώνες του 2000 στο Σίδνεϊ, χαρακτηρίστηκε από πολλούς ως ο γιος του ανέμου»·

- πάει από πατέρα σε γιο ή πάει απ' τον πατέρα στο γιο, βλ. λ. [πατέρας](#)·

- περνάει από πατέρα σε γιο ή περνάει απ' τον πατέρα στο γιο, βλ. λ. [πατέρας](#)·

- πού είσαι, μάννα μου, να δεις το γιο σου! **α.** επίκληση απελπισίας στη μητέρα μας, όταν βρισκόμαστε σε δεινή θέση. (Λαϊκό τραγούδι: εσύ, βρε παλιοκόριτσο, με πήρες στο λαιμό σου. **Πού είσαι, μάννα μου, να ιδείς το γιο σου!**). **β.** λέγεται και για τον εντελώς αντίθετο λόγο: «ε ρε, δόξες και μεγαλεία! Πού είσαι, μάννα μου, να δεις το γιο σου!»· βλ. και φρ. πού είσαι μάννα να με δεις! λ. [μάννα](#)·

- πουτάνας γιος, βλ. λ. [πουτάνα](#)·

- σε παντρεύω γιε μου και κρίμα στα κουφέτα, βλ. λ. [κουφέτο](#)·

- της γερακίνας γιος, βλ. λ. [γερακίνα](#)·